

primære; det primære må jo selvfølgelig være, at vi får det børnetal op, og det er jo i øjeblikket meget lavt i forhold til andre lande. Så vi forelægger altså vores forslag, men det bliver klippekortordningen, som bliver fundamentet.

Jeg blev spurgt af en journalist uden for døren, om denne her debat var anderledes end alle de andre debatter, om det var en valgkampsdebat, og hvad ved jeg, og jeg tillod mig at sige, at jeg synes nu godt nok ikke, at den er meget anderledes, end den plejer at være. Jeg synes ikke, at den er mere skinger, men man lover jo alt det, man kan, og hvad ved jeg, og sådan er det bare.

Selvfolgelig kan man sagtens love alting, men vi må jo erkende, at vi ikke kan alt, og jeg vil gerne sige, som en tidligere ordfører også sagde, nemlig at der er mange sympatiske forslag, der er fremme i øjeblikket, og det er en barsk prioritering, der skal foretages, men der bliver altså ikke udskrevet blankocheck.

Jeg håber, at vi kan finde penge til, at efterlevelsensordningen bliver ændret, og jeg håber også, der vil kunne findes penge til nogle af de udsatte grupper. De sindslidende ved man jo, at vi stort set hver eneste gang, vi kan komme i nærheden af det, råber om, men der er jo også andre grupper, som vi gerne vil være med til at gøre noget for.

Men lad mig så tage den igen, tredje gang for Prins Knud, det er sagt tidligere i dag af hr. Ebbe Kalnæs: Vi afviser altså Venstres og De Konserveratives besparelser på ulandsbistanden. Vi vil ikke. Vi vil ikke! Vi respekterer, at Venstre og De Konserverative har en anden opfattelse, men vi er altså af den opfattelse, at det i omverdenen vil være ødelæggende for enhver lyst i andre lande til at give det samme eller mere, hvis det land, der er et af dem, der giver mest, sender signalet om, at det var så ikke så vigtigt.

Jeg vil gætte på og håbe på, at ethvert medlem af Folketinget, der inden for de sidste 10 år har optrådt som delegeret ved FN's generalforsamling de der 3-4 uger i New York, vil være enig med mig i, at når man er nede at besøge FN's flygtningeorganisation og hører, hvor mange flere flygtninge, hvor meget mere social ulighed, hvor mange flere problemer der er i verden, på trods af at vi forsøger at gøre en indsats, så er det altså ikke lige tiden til at gå ud og sende signalet om; at kære venner det tager vi ikke mere alvorligt, end at 200 kr. i skattefrihed til hver dansker i hver måned i de næste år er vigtigere end at være med til at hjælpe disse mennesker.

Jeg vil slet ikke anfægte Venstres og De Konserveratives menneskesyn og alt det der, den diskussion behøver jeg slet ikke, for jeg ved godt, det ikke er ondt ment, men jeg mener faktisk ikke, det er klogt ment, og der må vi bare sige: Vi vil ikke være med til det.

Jeg er meget fascineret af Venstres ønske om indsats mod puljer og centre og er faktisk meget enig. Jeg er helt overbevist om, at der kan findes penge her. Jeg er bare ikke overbevist om, at der kan findes så mange, som Venstre vil, og jeg er også overbevist om, at man må tage det i et lidt langsomt tempo, for at sætte sig ned nu med en lang liste i nogle finanslovforhandlinger og begynde at strege centre ud uden at undersøge, om de kan lægges sammen med nogle andre, eller undersøge, hvad de faktisk gør, det bryder vi os ikke meget om.

Men vi vil gerne udvide Venstres forslag. Jeg tror, det var salig Per Hækkerup, der engang var formand for en eller anden støvsugerbande. Dengang gjorde man det, at man gik finansloven igennem og kiggede på: Var det, vi for 20 år siden vedtog kom på finansloven og derefter stort set har stået der pr. tradition lige siden, rigtigt? Er det også rigtigt i dag?

Jeg synes, at Venstre og vi skulle forsøge at spørge regeringen: Skal vi ikke prøve i de kommende måneder at få lavet det der analysearbejde? Jeg ved godt, der hvert år, når man rationaliserer noget, sikkert sker et eller andet, men jeg er også overbevist om, at der findes traditionsbevillinger i den danske finanslov. Det ville undre mig, hvis der ikke gjorde det.

Lad os derfor sige: Det skal gennemarbejdes så godt, at vi ikke begår misforståelser ved at fjerne noget, der er godt. Jeg kan da bare se det igen på de sindslidendes område. En række af de puljer, der har været, har jo været det, der skubbete kommunerne til at gøre noget, når de ikke gad gøre noget. Sandheden var, at de ville ikke røre en finger for den her gruppe mennesker, indtil vi kom med en pulje. Så er det jo pinligt, at når vi så holder op med puljen, så holder de igen også op med at gøre noget, men det er jo en diskussion, man kan klare ved et andet valg senere på året.

Men igen: De her puljer har jo haft en stor og god virkning. Der er da måske nogle ting, der ikke skal med, og det kan da godt være, at de skal effektiviseres. Jeg undrer mig da også en gang imellem over, at man evaluerer og evaluerer og evaluerer, og stort set evaluerer man det samme i en uendelighed, og resultaterne er så